

Микола КРИПЧУК,

orcid.org/0000-0002-1255-7135

кандидат мистецтвознавства, доцент,

доцент кафедри режисури естради та масових свят

Київського національного університету культури і мистецтв

(Київ, Україна) *kripchuk@gmail.com*

СПЕЦИФІКА РОБОТИ РЕЖИСЕРА ТА СЦЕНАРИСТА НАД ДРАМАТУРГІЄЮ СУЧАСНИХ ІВЕНТ-ПРОГРАМ

Метою статті є виявлення та узагальнення теоретичних і практичних підходів щодо розвитку режисерської та сценарної майстерності у контексті створення драматургії та режисури сучасних івент-програм. Методологія дослідження являє собою міждисциплінарний комплекс підходів до інтерпретації алгоритму діяльності режисера і сценариста, що зумовлює використання системного методу. Методологія полягає у використанні сукупності загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, а саме: теоретичний аналіз, метод систематизації та аналізу літературних джерел, методи узагальнення, порівняння та прогнозування. Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що уточнено та обґрунтовано особливості творчої взаємодії сценариста та режисера у процесі підготовки івент-програми. Висновки. Співпраця режисера та сценариста івент-програми – це у першу чергу двостороннє самостійне рішення, що свідчить про досить значущу цінність думки кожного у процесі реалізації постановки. Саме рішення про співпрацю забезпечує проекту наявність унікального тандему творчих працівників, що зможуть поступитися якимись позиціями, або ж випрацювати нове рішення, видозмінити художні образи, переосмислити ідею, мету івенту. Творча робота режисера та сценариста, що передбачає реалізацію драматургії івенту, розуміння майбутньої дії, подій, сюжетної лінії, тощо, а тому вміння відчувати і зрозуміти задум івент-програми за наявним літературним твором (сценарієм) є дуже важливою здатністю для обох представників мистецької дії. Практика організації та постановки івент-програм свідчить про те, що у більшості випадків функції сценариста та режисера івент-програми поєднано у одній особі (розважальні, весільні, корпоративні, дитячі івенти.). Проте найкращим варіантом реалізації івент-програми є розподіл функцій сценариста та режисера та їх подальша творча співпраця у реалізації спільного проекту.

Ключові слова: івент-програма, проєкт, режисура, сценарист, драматургія, концепція заходу.

Mykola KRYPCHUK,

orcid.org/0000-0002-1255-7135

Ph.D. in History of Arts, Assistant Professor,

Assistant Professor at the Department of Stage and Gala Festivals

Kyiv National University of Culture and Arts

(Kyiv, Ukraine) *kripchuk@gmail.com*

SPECIFICITY OF THE WORK OF THE DIRECTOR AND SCREENWRITER ON THE DRAMATURGY OF MODERN EVENT PROGRAMS

The purpose of the article is to identify and generalize theoretical and practical approaches to the development of directing and screenwriting skills in the context of creating drama and directing modern event programs. The research methodology is an interdisciplinary complex of approaches to the interpretation of the algorithm of the director's and screenwriter's activities, which presupposes the use of a systematic method. The methodology consists in the use of a set of general scientific and special research methods, namely: theoretical analysis, method of systematization and analysis of literary sources, methods of generalization, comparison and forecasting. The scientific novelty of the obtained results lies in the fact that the peculiarities of the creative interaction of the screenwriter and the director in the process of preparing the event program have been specified and substantiated.

Conclusions. *The cooperation between the director and the scriptwriter of the event program is primarily a two-way independent decision, which indicates the rather significant value of everyone's opinion in the process of realization the production. The very decision to cooperate provides the project with a unique tandem of creative workers who will be able to compromise some positions, or develop a new solution, change artistic images, rethink the idea, the purpose of the event. The creative work of the director and screenwriter, which involves the realization of the dramaturgy of the event, understanding of the future action, events, storyline, etc., and therefore the ability to feel and understand the idea of the event program based on the existing literary work (script) is a very important ability for both representatives of the artistic action. The practice of organizing and producing event programs shows that in most cases the functions of scriptwriter and event program director are combined in one person (entertainment, wedding, corporate, children's events). However, the best option for implementing an event program is the distribution of the functions of a screenwriter and a director and their further creative cooperation in the implementation of a joint project.*

Key words: event program, project, directing, screenwriter, dramaturgy, event concept.

Постановка проблеми. Сучасний світ стрімкими темпами рухається до оновлення і сфера мистецтва не стала винятком. Аналізуючи сучасні тенденції розвитку сценічного мистецтва, можна з упевненістю стверджувати, що за останніх десять років такий вид мистецтва як естрада видозмінилися й тяжіє здебільшого до шоу. Практично кожний сценічний номер – це самостійна вистава. Елементи театралізації, масштабна сценографія, відеодизайн, світловий дизайн – усе це стало звичними речами для естради, а в деяких випадках і вимогою. Певні форми сценічного мистецтва отримали нову належність і стали називатися івентами. Івент-індустрія, отримавши достатній розвиток у США, Європі, знайшла своє місце й у вітчизняному мистецтві. Телевізійні проекти, дозвіллева діяльність, мистецькі акції, масові заходи, концерти, шоу, фестивалі, тощо – усе може мати похідну основу івенту. З'явилися поняття «івент-індустрія», «івент-менеджер», «івентор», «івент-програма». Саме івент-програма, як форма мистецької дії та її драматургічна основа, стали предметом нашого дослідження. Враховуючи складні умови функціонування, що пов'язані з існуючими карантинними обмеженнями із-за поширення коронавірусу (COVID-19), івенти мистецького формату взагалі не мали можливості бути реалізованими. Однак видозміна форм івент і переведення їх у онлайн режимі дала можливість івент-індустрії вийти на новий рівень мистецької комунікації зі споживачами. Але людство тяжіє до соціалізації і проведення різного роду івент-програм – це лише питання часу та знаходження нових рішень щодо їх планування, підготовки та проведення.

Аналіз досліджень. Науковим підґрунтям дослідження проблеми розвитку драматургії сучасних івент-програм можуть слугувати роботи вітчизняних учених за напрямком: розвиток та становлення івент-індустрії в Україні (О. Булавець, Ю. Дьяченко, М. Пашкевич, І. Петрова, І. Мунтян, О. Ніколюк, Г. Олексюк, О. Радіонова та ін.). Серед вітчизняних дослідників теорії дозвілля чинне місце належить І. Петровій. Дослідниця акцентує увагу на тому, що «зростанню значимості дозвілля у сучасному суспільстві сприяли не лише соціально-економічні зрушення й технологічні досягнення, але й вплив комплексу взаємопов'язаних і взаємозалежних чинників <... >» (Петрова, 2014: 30). У роботі «Подія як культурний текст: семантика і етимологія» (Петрова, 2021), авторка проводить глибинний семантичний аналіз таких понять як «подія», «івент», «явище», «феномен», «факт».

Аналізуючи поняття «театралізація» в культурному просторі масових видовищ, О. Булавець зазначає, що «уже понад століття однією з таких провідних тенденцій є потяг до посилення виражальних можливостей окремих мистецтв через взаємовплив, зближення і, нарешті, синтез. Суттєві особливості відзначають цей процес у мистецтві масових театралізованих видовищ, синтетичному за своєю природою, що є сплавом драматургії, акторської майстерності, режисури, сценографії, музики, танцю тощо» (Булавець, 2012: 147).

Метою статті є виявлення та узагальнення теоретичних і практичних підходів щодо розвитку режисерської та сценарної майстерності у контексті створення драматургії та режисури сучасних івент-програм.

Виклад основного матеріалу. Сучасна івент-програма є результатом роботи досить значної кількості людей, однак, найбільшої значущості у випуску означеного продукту має діяльність режисера і сценариста. Можемо зазначити, що у вітчизняній практиці підготовки та проведення івент-програм ці дві посади уособлюються в одній людині. Хоча у найкращих прикладах світового івенту – це, беззаперечно, творчий тандем, що може реалізувати будь-який творчий проект.

Якщо починати аналізувати особливості роботи режисера та сценариста івент-програм вяснимо у чому ж особливості їх професійних функцій, чи є якісь спільні сторони їх професійної діяльності та чи є суттєві відмінності.

У «Словнику термінів і визначень із курсу «Івент-технології» за редакцією О. Радіонової, поняття «режисер івент-заходу» тлумачиться як «< ... > творчий працівник, що розробляє і реалізовує видовищні події. Він також відповідає за технічну частину проекту, працює на пульті: щоб своєчасно був включений музичний супровід, слайди, заставки тощо» (Радіонова, 2015: 34). Щодо сутності поняття «сценарист», то зазначений вище словник не розтлумачує означене поняття.

Аналізуючи терміни у «Словнику театру» за авторством П. Паві, ми звернули увагу на тлумачення терміну «режисер», який на думку автора розкриває сутність роботи «особи, обов'язком якої є поставити п'єсу і яка відповідає за естетику й організацію спектаклю, добираючи акторів, інтерпретуючи текст та використовуючи відповідні сценічні засоби» (Паві, 2006: 374). Слід зазначити, що тлумачення поняття «сценарист» також відсутнє у зазначеному словнику.

Більш узагальненим виявилось тлумачення поняття «режисер», що запропоновано у лекси-

коні О. Клековкіна «Theatrica», а саме: «< ... > посадова особа театру, яка здійснює постановку вистави. Режисера розглядати, як людину, нецікаво, а як певний фактор. Колективний режисер також може бути. Може бути, що це заступало режисера в старі і середньовічні часи, і було також не більше, як фактором. В даному разі представляємо собі особу і означаємо фактором по функції. Фактор, що, доцільно організовуючи матеріал театру, нормує в одне суб'єктивні сприйняття життя і природи (буття) глядача, є режисер» (Клековкін, 2012: 422). Щодо терміну «сценарист», то зазначимо, що й у цьому виданні тлумачення цього поняття відсутнє.

Щодо аналізу інших джерел, то слід зазначити, що у навчальному посібнику «Сценарна майстерність» за редакцією М. Вайно та А. Житницького наведено тлумачення двох понять – «режисер» і «сценарист». Щодо першого, то автори зазначають що «режисер – генератор основної ідеї, людина, непересічного мислення, постановник спектаклю, кінофільму, естрадно-концертної програми, циркового видовища» (Вайно, Житницький, 2015: 129). Щодо другого, то автори більш локанічні у своєму визначенні, а саме: «сценарист – драматург, який створює сценарії, автор сценарію» (Вайно, Житницький, 2015: 131).

Характеризуючи професію сценариста кіно і телебачення, Г. Десятник наголошує на тому, що «сценарист – автор літературної першооснови різноманітних видовищ, у тому числі – масових свят, циркових вистав, постановочних концертів, комп'ютерних ігор тощо, але головним чином – автор літературної першооснови екранних творів – фільмів і телевізійних програм» (Десятник, 2021: 5).

Таким чином, узагальнюючи аналіз понять «сценарист» і «режисер», можемо зазначити, що заявлені функціональні особливості професійної діяльності мають суттєві відмінності і саме вони формують відповідне мистецьке поле для творчої взаємодії над реалізацією творчого проекту, а у нашому варіанті – івент-програми. Саме з цієї причини подальшу нашу роботу ми зосередимо на встановленні особливостей роботи сценариста та режисера у процесі підготовки івент-програми.

Досліджуючи питання класичної драматургії в естрадному мистецтві, П. Бараніченко зазначає, що «художній рівень кожного конкретного естрадного видовища буде тим вищий, чим більше він відповідає певним спільним драматургічним вимогам, а саме композиційній цілісності, єдності конфліктного дійства, наявності сюжету, нарощуванню сили емоційного впливу тощо» (Бараніченко, 2016: 133).

Надалі авторка звертає увагу на той факт, що «< ... > на даному етапі розвитку драматургії естрадних постановок позиція сценариста, естрадного драматурга, автора майбутнього видовища, вважається дещо суперечливою, оскільки провідну роль у створенні естрадної постановки все ж таки відіграє режисер» (Бараніченко, 2016: 133). Однак висновок, що запропонований дослідницею, розставляє відповідні точки щодо питання спорідненості та відмінності діяльності сценариста та режисера та їх перспективної взаємодії. П. Бараніченко заперечливо стверджує, що «справжню художню цінність має грамотно, професійно вибудований за законами драматургії сценарій, розробкою якого має займатися саме сценарист. Адже талановитий режисер не завжди досить гармонійно поєднує у собі навички драматурга, створюючи лише сценарну експлікацію, а не повноцінний сценарій» (Бараніченко, 2016: 134).

Аналізуючи аспекти взаємодії сценариста і режисера, ми дійшли висновку, що одним із результатів їхньої спільної діяльності може бути розроблений сценарний задум, який «< ... > являє собою задуману автором (сценаристом, режисером) побудову програми, що включає в себе розробку основної думки (теми, ідеї) і елементи творчого втілення. Сценарист театралізованої вистави в процесі роботи над задумом за допомогою художніх образів, типових обставин відтворює доступними йому засобами реальне життя в своїй уяві, втілюючи її в нову сценічну форму, що, в свою чергу, через матеріалізовану авторську думку впливає на сприйняття глядачами й уже опосередковано впливає на реальний світ» (Крипчук, 2019: 12). Слід підкрестили на результативності поєднання сценарної і режисерської діяльності у процесі реалізації задуму. В цьому сенсі «слід зазначити, що режисерський задум у реалізації драматургічного матеріалу театралізованого видовища є вторинним стосовно драматургічного задуму. Драматургічний задум є основою, на якій будується весь театралізований захід, але він під час реалізації трансформується в режисерський. Специфіка постановки театралізованого видовища, свята полягає в тому, що найбільша їхня ефективність досягається, якщо в одній особі поєднується і сценарист, і режисер. Цікавий задум, народжений розумінням конкретних виховних цілей і практичних завдань, підкріплений точно знайденим сценарно-режисерським ходом, завжди індивідуальний» (Крипчук, 2019: 13).

Важливим аспектом, що об'єднує результати діяльності сценариста і режисера є – художньо-

режисерський хід. Аналізуючи сучасні технології створення сценарію, П. Бараніченко звертає увагу на те, що «художньо-режисерський хід – це єдиний прийом, який об'єднує всі епізоди майбутньої вистави, а також зможе утримати інтерес глядачів від початку вистави до самого кінця. У пошуку важливих ходів важливим є розвинуте асоціативне мислення сценариста і режисера. Асоціації можуть допомогти знайти необхідні образи, які дозволять глядачеві ототожнити тему заходу з чимось знайомим, або навпаки яскравим, цікавим, приємним. З іншого боку сценарист не повинен забувати про можливості, якими зможе користуватися режисер майбутньої постановки» (Бараніченко, 2016: 230). Слід зазначити, що в теорії сценарної і режисерської майстерності у більшості варіантів використовується поняття «сценарно-режисерський хід».

Не менш важливим аспектом творчої взаємодії сценариста та режисера є випрацювання драматургічного рішення майбутньої івент-програми. У контексті аналізу цього питання, треба акцентувати увагу на тому, що «специфічним для сценарної драматургії є конфлікт-змагання. Він знаходить втілення в іграх і конкурсах, при цьому як дійові особи до сюжету включаються глядачі» (Крипчук, 2019: 4). У якості приклада запропоновано декілька видів конфліктів, а саме: « < ... > 1) конфлікт ведучого з одним гравцем (або двома), а всі інші є глядачами ігрового змагання; 2) конфлікт ведучого з групою; 3) конфлікт рівних за чисельністю сторін» (Крипчук, 2019: 4). Наявність означених типів конфліктів спонукає до пошуку найбільш результативного прийому щодо реалізації драматургічного задуму івент-програми. Аналізуючи цю проблему, автор статті зазначає, що «теоретики сценарної драматургії використовують поняття монтажу для позначення особливого прийому, що допомагає організувати матеріал всередині сценарію, орієнтованого переважно на внутрішню дію» (Крипчук, 2019: 5). Надалі автор звертає увагу на основні види монтажу, а саме: « < ... > а) послідовний: епізоди логічно продовжують один одного, причому найчастіше в основі такого розташування лежить хронологічна послідовність; б) паралельний: утримання одного епізоду перегукується зі змістом іншого (як різновид цього принципу дослідники виділяють прийом рефрену і симультанності, одночасного розгортання дії); в) асоціативний: фрагменти, стикаючись між собою народжують через викликану у глядачів асоціацію новий художній образ; г) контрастний: утримання одного епізоду співвідноситься зі змістом іншого за принципом протиставлення і тим самим викликає емоційно-інте-

лектуальну напругу» (Крипчук, 2019: 6). У якості підсумку наголошуємо на тому, що «сценарій як твір, орієнтований на подальшу постановку «на сцені», підкоряється основним законам драматургії: в основі його сюжету повинен лежати конфлікт, не лише вчинки героїв, але й репліки персонажів за своєю природою мають бути дієвими, дія – єдиною, автор враховує обмеженість дійства в часі й просторі, епізоди будуються за певними принципами» (Крипчук, 2019: 6).

Акцентуємо увагу на певному алгоритмі режисури івент: по-перше, це надзавдання; по-друге, це креатив (ідея); по-третє, постановка (вибір відповідної форми івенту); по-четверте, реалізація (адміністрування заходу).

Також слід звернути увагу на основний матеріал, який є необхідним для створення певної концепції івент-заходу. За специфічною класифікацією його можна розділити на чотири типи. По-перше, це документальний матеріал (фото, відео, публіцистичні видання, реальні речові докази, реальні герої; по-друге, це художній матеріал; по-третє, це «інструменти» перекладу документального матеріалу у художню форму (аудіальні, візуальні, асоціативні); по-четверте, безпосередньо сценарно-режисерська робота (драматургічна побудова події).

Суттєвим чинником виступає чітке визначення режисерського надзавдання, те, що ви хочете отримати в результаті. Це може бути піаром певної продукції або пояснення співробітникам планів компанії, необхідність донести якісь знання або просто зробити людей лояльними до вашого бренду. Це може бути будь-яке завдання, до виконання якого і буде спрямована вся дія. І це той стрижень, який стане основою всього контенту події.

Проведене дослідження специфіки драматургії сучасних івент-програм дозволило нам розширити уявлення про сучасні форми мистецької діяльності та визначити орієнтовні підходи щодо їх реалізації на практиці. Отримані результати дослідження можуть бути використано як для реалізації подальших теоретичних досліджень, так і для практичного застосування у межах професійної підготовки майбутніх режисерів та сценаристів івентів, івент-менеджерів.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що уточнено та обґрунтовано особливості творчої взаємодії сценариста та режисера у процесі підготовки івент-програми.

Висновки. Проведений аналіз особливостей роботи сценариста та режисера над драматургією івент-програм, дає нам підстави для наступних висновків, а саме:

1. Співпраця режисера та сценариста івент-програми – це у першу чергу двостороннє самостійне рішення, що свідчить про досить значущу цінність думки кожного у процесі реалізації постановки. Саме рішення про співпрацю забезпечує проекту наявність унікального тандему творчих працівників, що зможуть поступитися якимись позиціями, або ж випрацювати нове рішення, видозмінити художні образи, переосмислити ідею, мету івенту.

2. Творча робота режисера та сценариста, що передбачає реалізацію драматургії івенту, розуміння майбутньої дії, подій, сюжетної лінії, тощо, а тому уміння відчувати і зрозуміти задум івент-програми за наявним літературним твором

(сценарієм) є дуже важливою здатністю для обох представників мистецької дії.

3. Практика організації та постановки івент-програм свідчить про те, що у більшості випадків функції сценариста та режисера івент-програми поєднано у одній особі (розважальні, весільні, корпоративні, дитячі івенти,). Проте найкращим варіантом реалізації івент-програми є розподіл функцій сценариста та режисера та їх подальша творча співпраця у реалізації спільного проєкту.

На наш погляд, доцільними є подальші розвідки, що зможуть докладніше дослідити специфічні особливості співпраці сценариста і режисера в процесі створення івент-програми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бараніченко П. Класична драматургія в естрадному мистецтві. *Наукові записки. Серія: Мистецтвознавство*. 2016. № 1. (вип. 34). С. 130–137.
2. Бараніченко П. О. Сучасні технології створення сценарію. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2016. Вип. XXXVII. С. 227–235.
3. Булавець О. О. Еволюція поняття «театралізація» в культурному просторі масових видовищ: історія та сучасність. *Культура України*. 2012. Вип. 38. С. 141–149.
4. Вайно М. Е., Житницький А. З. Сценарна майстерність: навч. посібник. Кн. 2. Написання сценарію естрадно-масового театралізованого видовища. Івано-Франківськ : Місто-НВ, 2015. 144 с.
5. Десятник Г. О. Професія: сценарист кіно і телебачення: тексти лекцій. Київ : Інститут журналістики КНУ, 2021. 57 с.
6. Клековкін О. Ю. THEATRICA : Лексикон. Київ : Фенікс, 2012. 800 с.
7. Крипчук М. В. Основи сценарної майстерності: навчально-методичні рекомендації для мистецьких закладів фахової передвищої освіти. Київ : «АГАТ ПРІНТ», 2019. 32 с.
8. Паві П. Словник театру. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. 640 с.
9. Петрова І. В. Індустрія дозвілля у контексті сучасних культурних трансформацій. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2014. № 1. С. 28–34.
10. Петрова І. В. Подія як культурний текст: семантика і етимологія. *Філософія подієвої культури: історія та сучасність: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф.*, м. Київ, 25-26 берез. 2021 р. Київ, 2021. С. 125–128.
11. Радіонова О. М. Конспект лекцій з курсу «Івент-технології» (для студентів 2-го курсу денної та заочної форм навчання напрямів підготовки 6.140101 – «Готельно-ресторанна справа», 6.140103 – «Туризм»). Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. 67 с.

REFERENCES

1. Baranichenko P. Klyasychna dramaturhiya v estradnomu mystetstvi [Classical drama in pop art]. *Naukovi zapysky. Seriya: Mystetstvoznavstvo*. [Scientific notes. Series: Art history] 2016. No. 1. (issue 34). p.p. 130–137. [in Ukrainian].
2. Baranichenko P. O. Suchasni tekhnolohiyi stvorennya stsenariyu. Aktual'ni problemy istoriyi, teoriyi ta praktyky khudozhn'oyi kul'tury [Modern technologies of script creation. Actual problems of the history, theory and practice of artistic culture]. 2016. Issue XXXVII. p.p. 227–235. [in Ukrainian].
3. Bulavets' O. O. Evolyutsiya ponyattya «teatralizatsiya» v kul'turnomu prostori masovykh vydovyshch: istoriya ta suchasnist' [The evolution of the concept of "theatricalization" in the cultural space of mass events: history and modernity]. *Kul'tura Ukrainy* [Culture of Ukraine]. 2012. Issue 38, p.p. 141–149. [in Ukrainian].
4. Vayno M. E., Zhytnyts'kyu A. Z. Stsenarna maysternist': navch. posibnyk. Kn. 2. Napysannya stsenariyu estradno-masovoho teatralizovanoho vydovyshcha. [Screenwriting skills: teaching. manual. Book 2. Writing the script of a variety and mass theatrical event] Ivano-Frankivsk : Misto-NV, 2015. 144 p. [in Ukrainian].
5. Desyatnyk H. O. Profesiya: stsenaryst kino i telebachennya: teksty lektsiy. [Profession: screenwriter for film and television: texts of lectures] Kyiv : Instytut zhurnalistyky KNU [Kyiv: KNU Institute of Journalism], 2021. 57 p. [in Ukrainian].
6. Klekovkin O. Yu. THEATRICA: Lexicon. Kyiv: Phoenix, 2012. 800 p.
7. Krypchuk M. V. Osnovy stsenarnoyi maysternosti: navchal'no-metodychni rekomendatsiyi dlya mystets'kykh zakladiv fakhovoyi pervyshchoyi osvity. [Basics of scenario mastery: educational and methodical recommendations for art institutions of professional pre-higher education]. Kyiv : «AHAT PRINT», 2019. 32 p. [in Ukrainian].
8. Pavi P. Slovyk teatru. [Theater dictionary]. Lviv: Vydavnychy tsestr LNU imeni Ivana Franka [Lviv: Ivan Franko LNU Publishing Center], 2006. 640 p. [in Ukrainian].
9. Petrova I. V. Industriya dozvillya u konteksti suchasnykh kul'turnykh transformatsiy. [Leisure industry in the context of modern cultural transformations] *Visnyk Natsional'noyi akademiyi kerivnykh kadriv kul'tury i mystetstv*. [Bulletin of the National Academy of Managerial Personnel of Culture and Arts]. 2014. No.1. p.p. 28–34. [in Ukrainian].

10. Petrova I. V. Podiya yak kul'turnyy tekst: semantyka i etymolohiya. Filosofiya podiyevoyi kul'tury: istoriya ta suchasnist': materialy Vseukr. nauk.- prakt. konf. [The event as a cultural text: semantics and etymology. Philosophy of event culture: history and modernity: materials of Vseukr. science - practice conference] Kyiv, March 25-26. 2021. Kyiv, 2021. P. 125–128. [in Ukrainian].

11. Radionova O. M. Konspekt lektsiy z kursu «Ivent-tekhnohohiyi» (dlya studentiv 2-ho kursu dennoyi ta zaочноyi form navchannya napryamiv pidhotovky 6.140101 – «Hotel'no-restoranna sprava», 6.140103 – «Turyzm»). [Synopsis of lectures on the course "Event technologies" (for students of the 2nd year of full-time and part-time forms of training in the areas of training 6.140101 - "Hotel and restaurant business", 6.140103 - "Tourism")]. Kharkiv: XNUMX named after O. M. Beketova, 2015. 67 p. [in Ukrainian].